

ආයතන සුදුසු ක්‍රියාමාර්ග ගණනාවක් එහි යෝජනා කර ඇත. ගෝලීය ආර්ථිකය පැවැති ස්වභාවය හා දේශීය ආර්ථිකයේ සාධක හේතුවෙන් ආර්ථිකය පසුබෑමකට ලක් වූ බව පිළිගෙන තිබේ. අපනයනය අඩු මට්ටමක පැවැතීම, රාජ්‍ය වියදම වැඩි බව එහි ප්‍රධාන කාරණා අතර වෙයි. අපනයන පහත වැටීම කොපමණ බලවත් ද යත් ඉතිහාසයේ පළමු වතාවට වෙළෙඳ හිඟය ඇමෙරිකානු ඩොලර් බිලියන 10 ඉක්මවා ඇත. ආයෝජන අඩුකම ඉතිරි කිරීම මන්දගාමීවීම වර්ධනයට බාධාවක් බව දක්වන්නේය.

පසුගිය වසරේ ශ්‍රී ලංකාවේ ආර්ථිකය හැසුරුණු ආකාරය ගැන මධ්‍යස්ථ, ප්‍රගස්ථ විග්‍රහයක් මත බැංකු වාර්තාවේ ඇතුළත්ය. ඉදිරි ගමන් මග ගැන අවධානය යොමු කළ යුතු පැති අනාවරණය කර තිබේ. ඒවා පර්යේෂණාත්මකව දක්වා ඇති අතර මේකැනින් මිනිබට ගමන් කළ යුතු දිශාව දක්වයි. කර්මාන්ත, ව්‍යාපාර, බලශක්තිය, සෞඛ්‍ය වැනි අංශ පමණක් නොව වියපත්වන සමාජය දෙස විමර්ශනාත්මකව බලා ගත යුතු පියවර යෝජනා කරයි. මෙම වාර්තාව ජනාධිපති, අගමැති, මුදල් ඇමැති ආදී වශයෙන් මැති ඇමැතිවරු හා ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනයට සම්බන්ධ සියලුදෙනාට පිරිනැමේ. නිසි පරිදි මෙම වාර්තාව කියවා අධ්‍යයනය කරන්නේ නැත. අභ්‍යන්තර එයයි. ආරක්ෂක අංශ විවිධ පැති ගවේෂණය කර බලධාරීන්ට දන්වන නමුත් ඒවා නොසලකා හැරීමෙන් රටට සිදුවූ හානිය පාස්කු ඉරිදා ප්‍රහාර මාලාව මැනවින් දක්වයි. සිද්ධිවලට පසු එකිනෙකා වෝදනා කරගනිති. තමන් දැන නොසිටි බව කියා ඇත බේරා ගැනීමට සියලුදෙනා වැයම් කරති. ප්‍රහාරවලින් සේම ආර්ථිකය නිසි සේ නොහැසිරවීමෙන්ද විපතට පත් වන්නේ පොදු ජනතාවය. ආර්ථික මුද්ධි අංශයක් වශයෙන් ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව හා රජයට අවශ්‍ය තොරතුරු සම්පාදනය කරන ජන හා සංඛ්‍යා ලේඛන දෙපාර්තමේන්තුවේ කාර්ය භාරය සුළු කොට තැකිය යුතු නැත. ක්‍රස්තලාදී ප්‍රහාරවල දී අතිම වන්නේ ජීවිත හා දේපොළ හෙයින් හැබෑව අත්විඳින නමුත් ආර්ථික ප්‍රහාරවලින් සිදුවන හානිය ජනතාවට දැනෙන්නේ නැත. ලෝක වෙළෙඳපොළේ රුපියල් නිස්පාතක් පමණ වන සීනි කිලෝවත් ජනතාව මිල දී ගන්නේ රුපියල් සියයකටය. අතරමැද වශාල බද්දක් තිබේ. එහෙම වෙන්නේ මෙම ආර්ථික ප්‍රහාර හෙයින්ය. තේරුම්ගත යුතු හැබෑව එයයි. සීනි භාවිතය අඩු කරන බද්දක් පනවන සෑම අවස්ථාවකම එය මතභ්‍රමයක් යහපතට නොව ආණ්ඩුවේ වියදම් පියවා ගැනීමටය. සීනි උදාහරණයක් සේ දක්වන ලද අතර අනෙක් භාණ්ඩ හා සේවාවලට අය කරන ආණ්ඩුවේ කොටසද සැලකෙන ප්‍රමාණයකි. එය ජනතාව තකන්නේ නැත.

ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ වාර්ෂික වාර්තාවේ සඳහන් ආකාරයට 2018 වසරේ පැවැති ආර්ථික වර්ධනය සියයට 3.2කි. 2017 වසරේදී පෙන්නවන

ඉහළට නැග තිබේ. 2018 වසරේදී ඒක පුද්ගල ආදායම ඇමෙරිකානු ඩොලර් 4,102කි. 2000 සිට වසර දහතුනක් තුළ පැමිණි ගමන හා සසඳන විට 2013 සිට අද දක්වා වර්ධනය කිසිසේත් සැහීමකට පත් විය නොහැකිය.

2018 වසරේ ආර්ථිකයේ ස්වභාවය පෙන්නවන්නේ නව දුරටත් මහන්සි වී අනාගතය සකස් කරගත යුතු එකක් වශයෙනි. හඳු කළමනාකරණයක් රහිතව මෙයින් සිබ්බට ගමන් කරන්නට නොහැකි බව එහි විස්තරාත්මක දත්ත

මහ බැංකු වාර්තාව පිළිගැන්වූ අවස්ථාව

මැනවින් අනාවරණය කරයි. මැදි ආදායම් මට්ටම උගුලක් වශයෙන් දක්වන මහ බැංකු වාර්තාව එයින් ගැලවීමට ශක්තිමත් උපායගිලි බවක් අවශ්‍ය බව පෙන්වා දෙයි. ශ්‍රී ලංකාවට හා සමාන ආර්ථිකයක් ඇති රටවල් ශීඝ්‍ර වර්ධනයක් මගා කරගෙන තිබේ. අපනයන දියුණු කර ගෙන ඇත. සෘජු විදේශ ආයෝජන වැඩි කරගෙන තිබේ. රාජ්‍ය ආදායම නංවා ගෙන ඇති අතර ණය බර අඩු කරගෙන ඇත. රාජ්‍ය කළමනාකරණය ඉතාම සක්‍රීය වී ඇත. මේවා ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකු වාර්තාව පෙන්වා දෙන්නේ පොදු ජනතාවට නොවේ. හින්දු ගන්නා පාලකයන්ට පාවිච්චි වශයෙනි.

2017 වසරේ පැවැති සියයට 5.5 ක අයවැය හිඟ ප්‍රතිශතය 2018 වසරේ දී දළ දේශීය නිෂ්පාදිතයෙන් සියයට 5.3 දක්වා අඩු වී තිබේ. නමුත් ඉලක්ක කරන ලද 4.8ක් නොවේ. මෙම හිඟය පියවන්නට ණය ගැනීම හේතුවෙන් මධ්‍යම ආණ්ඩුවේ සමස්ත ණය බර දළ දේශීය නිෂ්පාදිතයෙහි ප්‍රතිශතයක් වශයෙන් 2014 දී සියයට 76.1 ක සිට 2018 දී සියයට 82.9 දක්වා ඉහළ ගොස් තිබේ. පහුගිය ආණ්ඩුවේ ණය බර ගැන කතා කරන වත්මන් පාලකයන්ගේ සෝණාව හමුවේ මෙම තත්ත්වය නිසි ලෙස අධ්‍යයනය කිරීම වැදගත්ය. රාජ්‍ය ආදායම වැඩි කරගැනීමට ජනතාවට විශාල වශයෙන් බදු පනවා ඇත. එසේ තිබිය දී පවා රාජ්‍ය ආදායම දළ දේශීය නිෂ්පාදිතයෙන් සියයට 13.3 ඉක්මවා ගැනීමට අසමත් වූයේ මන්ද? ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව ද එය ප්‍රශ්න කරයි. නිසි කාර්යක්ෂමතාවක් රහිතවීම බව එක හෙලා පෙන්වා දෙයි. මේවා ගැන අනවධානයට හේතු ආණ්ඩුව පැහැදිලි කළ යුතුය. නව නවත් බදු පැනවීම වෙනුවට ලැබෙන ආදායම

ඇති වෙන්නේ නැත. සලකා බැලිය යුතු කාරණාවකි. 2015 අවුරුද්දේ විදේශීය අනුපාතය සියයට 4.4 දක්වා සුළු වශයෙන් ඉහළට නැග ඇත. තමන්ගේ නිවසක පවා දිනකට පැය ගණනක් සේවය කරන කෙනෙකු වුවත් රැකියාවක් කරන අයෙකු සේ සලකයි. රජයේ වාර්තා පෙන්නවන පරිදි සෑම දහ දෙනෙකුගෙන්ම අයෙකු ශ්‍රී ලීලර් පැදවීමෙන් ජීවත් වෙයි. මේවා රටක නිෂ්පාදනය දියුණු කරන වාත්තිය නොවේ. මොනවා හෝ නිපදවා සොනනාකට හෝ විකුණන්නට අවශ්‍යය. එයින් තොර ආර්ථිකයක් ඉදිරියට ගමන් කරන්නේ නැත. අපනයනයෙන් ආදායම අඩු වූ හෙයින් රටට ගෙන්වන දේ සඳහා අධික බදු අය කරන්නට රටට සිදුවූ අතර වාහන ආනයනය වැනි අංශ අවේරනයට පත් කරන ලද බව වාර්තාව දක්වයි. අපනයන ආදායම හා ආනයන වියදම අතර ගැටලු හෙයින් විනිමය අනුපාතිකය පීඩනයකට පත් වූ අතර වේගයෙන් රුපියල අවප්‍රමාණය වූ බව ද මහ බැංකු වාර්තාව පිළිගනී. රුපියලේ අගය පාලනය කරන්නට මැදිහත් වීමට සිදුවූ බව ද කියයි. පවතින අයහපත් ආර්ථිකය තුළ අලුත් ආයෝජන සිදු නොවේ. එය රැකියා අවස්ථා බිහි නොකරන අතර එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ආණ්ඩුවේ ආදායම සීමා සහිත එකක් කරයි. එය විදේශ වෙළඳාමේ හරහට සිටී. මේවා එකම වක්‍රයක සන්ධිස්ථාන

වශයෙන් පෙනේ. ලෝකයේ සෙසු රටවල් කරගතාච්ච ආයෝජන ආකර්ෂණය කරගන්නට හැක් දරන පසුබිමක ශ්‍රී ලංකාවේ රාජ්‍ය අංශයේ කීරණ ගැනීම ආයෝජන දුර්වල කරන ලද බව සඳහන් කළ යුතුය. මහ බැංකු වාර්තාව පවා පෙන්වා දෙන්නේ ණය නොවන ප්‍රාග්ධන අරමුදලක් පවත්වාගෙන යා හැකි ආකාරයට අවශ්‍ය ප්‍රතිපත්ති වෙනස්කළ යුතු බවය. ව්‍යාපාර පවත්වාගෙන යාමේ පහසුව ඇතිකරන ව්‍යුහාත්මක ප්‍රතිසංස්කරණ හඳුන්වා දීම වැදගත් බවය. පෞද්ගලික අංශයේ පුළුල් සහභාගීත්වය වැදගත් බව ද එහි පෙන්වා දෙයි. මෙම කරුණු දක්වන්නේ මෙතෙක් ප්‍රමාද සහිතව සිදුවූ සහ අලුත් වහා අවධානය යොමු කළ යුතු කාරණා වශයෙන් බව සඳහන් කිරීම අවශ්‍යය.

පවතින ආර්ථිකය අහිහවා නැටුම් තත්ත්වයක් ඇති කරන්නට බරපතළ වෙනස්කම් කරන්නට සිදුවන බව මහ බැංකු වාර්තාව පැහැදිලිව පෙන්වා දෙන කරුණකි. නමුත් 2019 අය වැය යෝජනා සහ ඒවා වරින් වර සංශෝධනය කර නැවතත් පුරුදු ආකාරයටම සහන සහ සුබසාධනය පැන්නට ආණ්ඩුව ඇතුළු වෙයි. මැතිවරණ පොරොන්දු වෙනුවෙන් වියදම් කරයි. ප්‍රචාරණ වියදම වැඩිය. අලුත් කීරණ ගන්නේ නැත. දැන් නැවතත් ආරක්ෂක වියදම් නංවන්නට ඉඩ තිබේ. මෙරට ආරක්ෂක වියදම රුපියල් බිලියන 400 කට ආසන්නය. රටක් හදන්නට නම් නිකුත් කර ඇති මහා බැංකු වාර්ෂික වාර්තාවෙන් ලබා ගත හැකි අදහස් ගණනාවක් තිබේ. එය කෙරෙහි රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති සම්පාදකයන් පුළුල් අවධානයක් යොමු කළ යුතුය.

■ ඩී.කේ.ඊ. සරත්